

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهر روز سورن
۱۸ جولای ۲۰۱۶

پیامدهای شکست کودتا در ترکیه

ارتش و نیروی نظامی ابزار حفظ حاکمیت طبقاتی است. بدین علت پدید آمده است، تا به دندان مسلح می شود و بخش بزرگی از بودجه عمومی را بدان تخصیص می دهند. به طور غالب کودتای نظامی نمی تواند دموکراسی، آزادی و حقوق بشر را برای همگان به ارمغان آورد، اساساً کودتای نظامی هم به دلیل نظامی بودنش و هم با توجه به تسلیحاتی که به عنوان ابزار به خدمت می گیرد زورگوئی است. زور توسط اسلحه برای تحمیل یک نظم سیاسی حکومتی بدون حضور بلاواسطه شهروندان آن کشور برای دخالت در تعیین سرنوشت خود. حال این کودتا بر له یا علیه فرد متحجر و دیکتاتوری مانند اردوخان، که خود از کودتا گران بنام منطقه است، باشد. این کودتا تا این لحظات و بر اساس گزارشات منتشر شده صدها کشته و زخمی بر جای گذاشته است.

کودتای اخیر بخشی از ارتش کشور ترکیه به هر دلیلی نافرجام ماند و اردوخان و دیکتاتوری اش را آپ دیت کرد. از این نظر که بخش عمده آرزوهای دیرینه حکومتی اردوخان که بنابر شرایط داخلی و بین المللی نمی توانست بدانها جامه عمل بپوشاند اکنون و در گرد و خاک شرایط استثنائی پس از کودتا عملی خواهد کرد.

تصفیه ارتش و دستگیری های گسترده نظامیان مخالف و فرماندهان دخیل در کودتا و در سراسر کشور آغازگر این اقدامات است. تبلیغ خونخواهی و انتقام جوئی و همچنین ترویج خشونت خیابانی نیز به موازات این اقدام در حال جاری شدن است. عکس گویای سرنوشتی دردناک برای سربازانی است که تحت اوامر فرماندهان ارتشی خود بوده اند.

کودتا گران در بیانیه اولیه خود دموکراسی و حقوق بشر را دستمایه اقدام نظامی خود نامیدند که نه این و نه آن را نمی توان با زور و اسلحه ارتش هدیه آورد و طنز قضیه نیز همین بود. آینده نزدیک این را مشخص خواهد کرد که این

واقعه آیا هشدار به اردوخان و حکومتش برای احترام به آزادی بیان و اندیشه و به ویژه حقوق خلق کرد در ترکیه خواهد بود و یا هدیه ای آسمانی! جهت سرکوب هر چه بیشتر و ایجاد تنگناهای جدید و بیشتر برای مخالفان و منتقدان حکومتش و یا اهل قلم و اندیشه!!

شکست کودتا برای اردوخان یک موهبت بود. وی با حضور مجدد هوادارانش در صحنه خیابان و میدان ها، مشروعیت خود را نیز تبلیغ خواهد کرد و وزنه سنگین تری را از این پس در معادلات داخلی و بین المللی به دست خواهد گرفت. چنانچه تا کنون هراس از کودتا توسط ارتش و دستگاه قضائی مانع از تحمیل برخی از نیات سرکوبگرانه و دموکراسی ستیزانه و پلید وی بود اما با تصفیه گسترده فرماندهان ارتش و قضات دست بازتری در اقدامات آتی خود خواهد داشت.

سؤال عمومی با توجه به چند و چون و روند اولیه کودتا این است که آیا این کودتا جدی بوده است؟

آیا سناریوی نوشته شده توسط حکومت اردوخان بوده است؟

آیا کودتاچیان به دنبال اعتقادات و تصورات ناسیونالیستی و آرمانخواهانه خود چنین اقدامی را انجام داده اند؟

آیا این کودتا خشم بخشی از سرمایه داری علیه بخشی دیگر بوده است؟

واقعیت این است که ترکیه کشور بزرگی هشتاد میلیونی است و با چند هزار سرباز و نفربر و تانک و هلی کوپتر نمی توان به مناسبات آن مهار زد. نمی توان با اشغال چند میدان و فرودگاه و بستن چند پل دیگر آن را اشغال نظامی کرد. این اقدام از حمایت خارجی نیز برخوردار نبوده است و همه با ابهام به آن نگاه کرده اند.

در این میان و با اعلام برنامه کودتاچیان که اهداف خود را برای دموکراسی و حقوق بشر و به نوعی ماستمالی شدن سکولاریسم توسط سیاست های اسلام گرایانه اردوخان را منشاء اقدام خود معرفی کرده بودند، نگاه جهانیان را نیز به زیر ضربه بودن سکولاریسم در ترکیه جلب کردند. این در حالی است که اردوخان تمام تلاش خود را برای اتصال این کودتا به رقیب مذهبی اش که در امریکاست و خود را تبعیدی نامیده است، می کند.

این تلاش در جهت انحراف دادن به نگاه مردم جهان از سرنوشت سکولاریسم در ترکیه است. او کوشش می کند که این تحول سیاسی نابه هنگام را در چارچوب اختلافات درونی مذهبی اسلامی نشان دهد حال آن که فتح الله گولن این کودتا را محکوم کرده بود و حتی این اقدام را سناریوی نوشته شده توسط اردوغان به عنوان شقی محتمل اذعان کرده است. بنا بر این داده ها به نظر می آید که این کودتا قبل از ظهور شکست خورده بود. اما این کودتا در یک زمینه موفق بود و آن که حکومت اردوخان را در کوتاه مدت در بحران عمیقتری فرو خواهد برد. آنچه مسلم است حکومت سرکوبگر اردوخان از فاز سرگیجه سیاسی بین المللی کنونی بیشترین بهره برداری برای تثبیت حاکمیتش و پیشبرد اهداف پلید خود خواهد کرد.

حقیقت این است که مردم و خلق های ساکن کشور ترکیه تنها مرجع تصمیم گیری و تعیین سرنوشت خود هستند که در محیطی امن، آزاد، همگانی و به اختیار نوع آن را انتخاب و تعیین کنند. بنا بر این باندهای حکومتی و مراکز ارتشی - نظامی هرگز قادر نخواهند بود که سعادت و نیکبختی را برای آنان به ارمغان آورند.